

675

USTAWA

z dnia 26 kwietnia 2002 r.

o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56, Nr 42, poz. 475, Nr 89, poz. 973, Nr 100, poz. 1080, Nr 122, poz. 1323 i 1325, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1793 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poszukujących zatrudnienia i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Polski, posiadających:

- a) zezwolenie na osiedlenie się lub którym nadano status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej,”;

2) w art. 4:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pełni funkcję instytucji łącznikowej w związku z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie świadczeń dla bezrobotnych,”

b) po pkt 4 dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) realizuje zadania wynikające z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami członkowskimi Unii Europejskiej,

6) jest organem odwoławczym od decyzji wydawanych przez marszałka województwa, jako organu pierwszej instancji, w sprawach, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 10f.”;

3) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:

„Art. 4b. Minister właściwy do spraw pracy, uwzględniając procedury i standardy obowiązujące państwa członkowskie Unii Europejskiej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zadania organów zatrudnienia związane z realizacją zadań wynikających z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie świadczeń dla bezrobotnych i realizacji prawa swobodnego przepływu pracowników, a w szczególności:

1) tryb przekazywania i zakres przekazywanych informacji między krajowymi organami zatrudnienia oraz do odpowiednich służb zatrudnienia państw członkowskich Unii Europejskiej,

2) procedury związane z wymianą międzynarodowych ofert pracy między krajowymi organami zatrudnienia oraz z przekazywaniem do służb zatrudnienia innych państw członkowskich Unii Europejskiej,

3) rodzaje dokumentów i wzory formularzy stosowanych przy realizacji zadań, o których mowa w pkt 1 i 2.”;

4) w art. 5:

a) w ust. 1 po pkt 10c dodaje się pkt 10d—10f w brzmieniu:

„10d) pełnienie funkcji instytucji właściwej w związku z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie świadczeń dla bezrobotnych,

10e) realizowanie zadań w zakresie prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami Unii Europejskiej,

10f) wydawanie decyzji w sprawach dotyczących przyznawania świadczeń z tytułu bezrobocia cudzoziemcom posiadającym obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej,”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Marszałek województwa może, w formie pisemnej, upoważnić dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy lub, na jego wniosek, innych pracowników tego urzędu, do załatwiania w imieniu marszałka województwa spraw, w tym wydawania decyzji i postanowień administracyjnych w zakresie, o którym mowa w ust. 1.”;

5) w art. 6a w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 10—12 w brzmieniu:

„10) realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie świadczeń dla bezrobotnych oraz

współdziałanie w tym obszarze z pozostałymi organami zatrudnienia,

11) wypłacanie świadczeń na podstawie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 10f,

12) realizowanie zadań w zakresie prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami Unii Europejskiej.”;

6) w art. 15 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przy doborze kandydatów na szkolenia, o których mowa w ust. 1, nie można stosować wymagań dyskryminujących kandydatów ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, narodowość, przekonania, zwłaszcza polityczne lub religijne, oraz przynależność związkową.”;

7) w art. 23:

a) w ust. 1 w pkt 2 w lit. g) po wyrazach „za granicą u pracodawcy zagranicznego” dodaje się wyrazy „w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Osobom posiadającym obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej do okresu wymaganego do nabycia prawa do zasiłku zalicza się także, na zasadach określonych w ust. 1 i 2, okres zatrudnienia, innej pracy zarobkowej oraz prowadzenia pozarolniczej działalności na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.”;

8) w art. 24 w ust. 2 wyrazy „oraz okresy, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5” zastępuje się wyrazami „okresy, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, oraz okresy, o których mowa w art. 23 ust. 7”;

9) w art. 27:

a) w ust. 3 w zdaniu drugim po wyrazach „nie przysługuje” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 3a i 3b”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Bezrobotny będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który nabył w Rzeczypospolitej Polskiej prawo do świadczeń z tytułu bezrobocia i udaje się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu poszukiwania pracy, zachowuje prawo do tych świadczeń.

3b. Świadczenia przysługujące bezrobotnemu, o którym mowa w ust. 3a, są wypłacane na zasadach określonych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej.”;

10) w art. 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec może wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada zezwolenie na pracę wydane przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy. Z tego obowiązku są zwolnieni:

1) cudzoziemcy posiadający zezwolenie na osiedlenie się,

2) cudzoziemcy, którym nadano status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej,

3) cudzoziemcy posiadający obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

4) cudzoziemcy — członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, który na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonuje pracę lub prowadzi działalność gospodarczą,

5) cudzoziemcy — członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów o prawie stałego pobytu, obowiązujących państwa członkowskie Unii Europejskiej,

6) cudzoziemcy — członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów o prawie pobytu pracowników i osób pracujących na własny rachunek, które zakończyły działalność zawodową, obowiązujących państwa członkowskie Unii Europejskiej,

7) cudzoziemcy — członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów dotyczących prawa pobytu studentów, obowiązujących państwa członkowskie Unii Europejskiej,

8) cudzoziemcy zwolnieni z obowiązku uzyskania pozwolenia na pracę na podstawie odrębnych przepisów.”

Art. 2. Ustawę stosuje się od dnia, który zostanie ustalony w odrębnej ustawie określającej terminy wejścia w życie przepisów dostosowujących polskie prawo do prawa Unii Europejskiej.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*